

WIKTOR SKWORC
ARCYBISKUP METROPOLITA
KATOWICKI

SŁOWO NA MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ PIELEŃNIARKI I POŁOŻNEJ

Drogie Pielęgniarki i Położne!

12 maja 2020 roku będziemy obchodzić w Polsce **Międzynarodowy Dzień Pielęgniarki i Położnej**. Wpisuje się on w **Międzynarodowy Rok Pielęgniarki i Położnej**, ogłoszony decyzją Międzynarodowej Rady Pielęgniarek (ICN), ratyfikowaną na 72. Światowym Zgromadzeniu Zdrowia (WHA) w Genewie. Ma on upamiętniać 200. rocznicę urodzin założycielki nowoczesnego pielęgniarstwa, Florence Nightingale (1820–1910).

W związku ze zbliżającymi się obchodami pragnę łączyć się z Wami duchowo. Myśląc o Was w tym trudnym czasie troski o zdrowie drugiego człowieka, wypowiadam słowa św. Pawła Apostoła: „Dziękuję Bogu mojemu, ilekroć was wspominam – zawsze w każdej modlitwie, zanosząc ją z radością za was wszystkich” (Flp 1,3-4).

Miejscem mojej szczególnej pamięci modlitewnej będzie katedra Chrystusa Króla w Katowicach, gdzie w niedzielę, 10 maja br., o godz. 12.00 będę celebrował Eucharystię w Waszej intencji, w intencji Waszych rodzin i bliskich. W związku z ograniczeniami dotyczącymi liczby uczestników liturgii zapraszam Was do uczestniczenia w naszej wspólnej modlitwie i dziękczynieniu za pośrednictwem transmisji internetowej i Radia eM.

Apostoł Paweł w Pierwszym Liście do Koryntian wypowiedział słowa: „Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich. Wszystkim zaś objawia się Duch dla [wspólnego] dobra” (1 Kor 12,4-7).

Charyzmat to dar, umiejętność, uzdolnienie otrzymane od Ducha Świętego, które ma dopomóc w wypełnianiu życiowej misji.

Drogie Pielęgniarki i Położne!

Waszą misją jest służba życiu, zwłaszcza zagrożonemu przez chorobę, wymagającemu pomocy i specjalistycznej opieki. W tym właśnie duchu – służby życiu – pełnicie pełną poświęcenia misję, posługując chorym w celu ich powrotu do zdrowia.

To dzięki największemu charyzmatowi, którym jest miłosierna miłość, ukazujecie, że posługa leczenia i pielęgnacji polega nie tylko na profesjonalnym wykonywaniu czynności medycznych, ale także na słuchaniu chorego, prowadzeniu z nim rozmowy, udzielaniu odpowiedzi na najtrudniejsze pytania. Czasem tylko jedno słowo, uśmiech, otarcie potu z czoła lub nawet milcząca obecność mogą okazać się dla chorego bardzo pomocne w nieraz długim procesie powrotu do zdrowia i sił.

Obchodząc niedawno XXVIII Światowy Dzień Chorego, nie przypuszczaliśmy, że słowa papieża Franciszka skierowane do chorych i pracowników służby zdrowia będą miały tak aktualne przełożenie na świat ludzkiego cierpienia, jak właśnie dzisiaj: „W obliczu sytuacji krytycznych i możliwej porażki nauk medycznych wobec przypadków klinicznych coraz bardziej problematycznych i wobec niekorzystnych diagnoz, jesteście wezwani do otwarcia się na wymiar transcendentny, który może ukazać najgłębszy sens waszej profesji”.

Obecna sytuacja pandemii przynagliła nas do otwarcia się na ten wymiar, co pozwala odkryć na nowo powołanie i zawód pielęgniarki oraz położnej jako powołanie do świętości. Uczyła tego niedawno beatyfikowana Hanna Chrzanowska, pielęgniarka z Krakowa. Zazwyczaj powołanie do świętości kojarzy się z milczeniem, długotrwałą modlitwą, odejściem od aktywności i świata. Za Ojcem Świętym chcę jednak podkreślić nowy sposób realizowania świętości w Waszej codziennej, pielęgniarskiej posłudze: „życie kontemplacją pośród działania” (*Gaudete et exultate*, nr 26). Przyjęcie takiej postawy pozwoli zauważyć człowieka w pełnym jego wymiarze: fizycznym, relacyjnym, intelektualnym, uczuciowym, jak również duchowym.

Szpitalna codzienność zaświadcza, że już w ten sposób postępujecie, kiedy nieraz jako pierwsze zauważacie potrzeby duchowe pacjentów i wzywacie duchownego, stając się pośrednikiem między chorym a kapłanem szpitalnym.

Asystujecie nie tylko przy zabiegach medycznych, ale jesteście także obecne przy udzielaniu Waszym podopiecznym sakramentu chorych czy wiatyku – pokarmu na drogę do wieczności. Same zaś, trwając na modlitwie w kaplicy szpitalnej, stanowicie przykład dla najbliższego otoczenia, że „Nie zapala się też światła i nie stawia pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciło wszystkim” (Mt 5,15).

Aby rozwijać w sobie to powołanie do świętości, zapraszam Was także do Katolickiego Stowarzyszenia Pielęgniarek i Położnych Polskich, którego oddział znajduje się na terenie naszej archidiecezji.

Drogie Pielęgniarki i Położne!

O tym, jak ważna jest wasza posługa, zaświadcza papież Franciszek, przywołując swoją osobistą historię: „[...] Chciałbym oddać hołd pielęgniarce, która uratowała mi życie. Była pielęgniarką i siostrą zakonną, włoską dominikanką, bardzo dobrze wykształconą, którą wysłano do Grecji, a potem przybyła do Argentyny. Gdy miałem 20 lat i właściwie już umierałem, ona była tą osobą, która wstawiła się za mną u lekarzy, nawet kłócąc się z nimi i argumentując, że «to nie w porządku, musimy dać z siebie więcej». I dzięki tej interwencji przeżyłem”.

Drogie Siostry Chrystusa i nasze!

Niech Waszej codziennej pracy towarzyszą radość, pokój i nadzieja. Życzeniami, które do Was kieruję, niech będą słowa św. Pawła: „Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi, świadomi, że od Pana otrzymacie dziedzictwo [wiekuiste] jako zapłatę. Służcie Chrystusowi jako Panu!” (Kol 3,23-24).

Za Waszą wytrwałą posługę wobec chorych – szczególnie w tym trudnym czasie pandemii, kiedy narażacie własne zdrowie i życie – przyjmijcie w imieniu Kościoła Archidiecezji Katowickiej i jego pasterza szczerze Bóg zapłać, dar modlitwy i błogostawieństwa: w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

+Wiktor Skworec
Arcybiskup
Metropolita Katowicki

VA I – 27/20

Katowice, 23 kwietnia 2020 roku, w uroczystość św. Wojciecha Biskupa i Męczennika